R 5378 (page 8)

யாரெல்லாம் ஜெபிக்கலாம்? எதற்காக ஜெபிக்கலாம்?

WHO MAY PRAY AND FOR WHAT?

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 11 : 1–13.

திறவுகோல் வசனம் : "கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும் " – லூக்கா 11 : 9.

இயேசு தனிமையிலேயே வழக்கமாக ஜெபித்துவந்தது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. நாம் வாசிக்கிறபடி சில சமயங்களில் இரவு முழுவதும் தேவனிடத்தில் ஜெபிப்பதற்காகவே செலவிட்டார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். அவரே பிதாவாக இருந்திருப்பாரென்றால், பின் சிலகாலம் மனிதர் மத்தியில், "கிறிஸ்துஇயேசு என்ற மனிதனாக" வெளிப்படையாகத் தோன்றி வாசம்பண்ணினார் என்பது எந்தளவு பொருந்தாததாக இருக்கிறது. ஆனால் இயேசு பிதாவினிடத்தில் ஜெபிக்கும்போது வெளிப்பட்ட கருத்துக்களைப் பார்க்கிறோம்; "என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்"(யோவான் 14:28).

"என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தை செய்யவே நான் வந்தேன்"– யோவா6:38;

"எனக்கு சித்தமானதை நான் தேடாமல், என்னை அனுப்பின பிதாவுக்கு சித்தமானதையே நான் தேடுகிறபடியால், என் தீர்ப்பு நீதியாயிருக்கிறது" – யோவான் 5:30. போன்ற அவரது சொந்த வார்த்தைகள் எவ்வளவு பொருத்தமானதாக உள்ளது.

பிதாவே மனிதனாக வேடமிட்டு வராமல், இயேசு லோகோஸாக(The Logos), தேவனுடைய வார்த்தையாக அல்லது தேவனுடைய செய்தியாகவே வந்தார். அவரை பிதாவே பரிசுத்தப்படுத்தி உலக இரட்சகராகும்படி உலகிற்கு அனுப்பினார். மேலும் உலகை சாத்தான் மற்றும் பாவத்தின் வல்லமையிலிருந்து விடுதலையாக்கி,தெய்வீக சாயலையடைய விருப்பமுள்ளவர்கள் மற்றும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவர்களை, பிதாவினுடைய தயவு பெற்றவர்களாகவும், நித்தியஜீவனை பெற்றுக்கொள்கிறவர்களாகவும், திரும்பக் கட்டும்படி படிப்படியாக அதின்மேல் இராஜாவாக இருக்கும்படியாகவும் அனுப்பினார் – ஏசாயா25:6–8; ரோமர்8:21.

தன்னுடைய ஊழியத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவராக இயேசு, இரட்சிப்பின் திட்டத்தின் மாபெரும் ஆசிரியரான அவருடைய பிதாவினிடத்தில் முறையான தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஜெபங்கள் வேடிக்கையானவைகளல்ல, மாறாக நேர்மையானவைக

R5379 : page 8

ளாயிருந்தன. அவர் பிதாவை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுதுகொண்டதைப்போலவே, பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட விரும்புபவர்களும் செய்யவேண்டும் என கூறினார்.

சீஷர்களும், தங்களுடைய போதகரால் அடிக்கடி செய்யப்படும் ஜெபங்களையும் அதினால் அவர் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களையும் கவனித்திருப்பர் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை. இயேசு அவர்களை ஜெபம் செய்யும்படி வலியுறுத்தாமல், தம்முடைய உதாரணத்தின்மூலம் ஜெபம் செய்வதன் சிலாக்கியத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பெற போதித்தார். ஏற்ற சமயம் வந்தபோது தங்களுக்கு "ஆண்டவரே ஜெபம் பண்ணக் கற்றுத்தாரும்" என அவர்கள் வேண்டினர். யார் ஜெபிக்கலாம் ? மாபெரும் சிருஷ்டிகரிடத்தில் எவற்றிற்காக ஜெபிக்கலாம் ? என நாம் கேட்பது நலமே. இல்லையெனில், தங்கள் இச்சைக்கேற்றபடி அல்லது எவ்வித அதிகாரமுமின்றி சிலர் ஜெபிப்பதுபோல் நாமும் செய்வதுபோலாகும் என்று அப்.யாக்கோபு கூறுகிறார் .

ஆராதித்தல் மற்றும் புகழுதலைக் குறிக்கக்கூடிய – தொழுது கொள்வதற்கும், ஜெபிப்பதற்கும் இடையே வித்தியாசம் உள்ளது. யாரொருவர் கர்த்தரைப் புகழுகிறாரோ, அவர் முழங்கால்படியிட்டு தம்முடைய நன்றிகளையும் போற்றுதல்களையும் தெரியப்படுத்துவார். ஆனால் தேவனிடத்தில் விண்ணப்பங்களை, ஜெபங்களை ஏறெடுக்கிற அந்த சிலாக்கியமானது, முற்றிலும் வெகு சிலருக்காகவே கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யூதர்கள் ஜெபிக்க சிலாக்கியம் பெற்றிருந்தனர். ஏனெனில் அவர்கள் ஒரு தேசமாக நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழாக, "தேவனுடைய வீட்டின் ஊழியராக" தேவனோடு ஒரு நிழலான உறவைக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் புறஜாதியாரோ, யூதர்களுக்கான தேவனுடைய தயவு முடிவடையும்வரை ஜெபத்தின்மூலம் தேவனை நெருங்க சிலாக்கியம் பெற்றிருக்கவில்லை. அதாவது இயேசுவின் சிலுவை மரணத்திற்கு மூன்றரை ஆண்டுகள் பின்புவரை, அவர்கள் அச்சிலாக்கியத்தை பெறவில்லை.

வேதாகமத்தின்படி, முதல் புறஜாதி மனிதரின் ஜெபங்களாக கொர்னேலியுவின் ஜெபங்களே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இருந்தபோதிலும் இயேசுவைப்பற்றியும் அவருடைய இரட்சிப்பின் ஊழியத்தையும் பற்றி போதிக்கப்பட்டு, இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவராக மாறுகின்றவரைக்கும் அவருடைய ஜெபங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதன்பின்பே

அவருடைய ஜெபங்களும் அவருடைய அர்ப்பணிப்பும் பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, தெய்வீகக் குடும்பத்தில் புத்திரராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். மேலும் தேவபுத்திரராக தேவனிடத்தில் ஜெபிக்கும் சிலாக்கியத்தையும் அல்லது உரிமையையும் பெற்றார்(அப்10:25–48).

அதேபோல, இந்நாளில்கூட யாரொருவர் தேவனிடத்தில் பக்தியுடையவராக ஆராதனை செய்ய வருகிறாரோ, அவர் இயேசுவினுடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சீஷராகாதவரை ஜெபிக்க சிலாக்கியம் பெறஇயலாது. எனினும், அந்த அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களது முதிர்ச்சிபெறாத குழந்தைகள் இதற்கு விதிவிலக்காக இருந்து, ஜெபிக்க சிலாக்கியம் பெற்றுள்ளனர். இப்பாடத்தைப்பற்றி உலகம்முழுவதும் தவறாக போதிக்கப்பட்டு வருகிறது. "நம்முடைய பிதா" என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகள், "தேவனுடைய தகப்பன் ஸ்தானத்தையும், அதேவேளையில் அவரே மனிதனாக சகோதரத்துவத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறது என தவறாக போதிக்கப்படுகிறது. இக்கருத்து நிராகரிக்கப்படவேண்டும். உண்மை என்னவெனில்,

R5379 : page 9

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சீஷர்களாக இவர்களே "எங்கள் பிதாவே" என ஜெபிக்க போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களேயன்றி, தள்ளப்பட்டிருக்கிற உலக பொது மனுக்குலமல்ல.

மீட்கப்படும் இரத்தத்தின்மேல் வைக்கப்படவேண்டிய தனிப்பட்ட விசுவாசத்தை புறக்கணிக்கக்கூடிய ஒரு மனப்பாங்கு பொதுவாகவே உள்ளது. அதாவது "என்னையல்லாமல் ஒருவனும் என் பிதாவினிடத்தில் வரான்"(யோவா14:6) என்பது நிராகரிக்கப்படுகிறது. உண்மையாகவே ஆதாம் தேவ குமாரனாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவரது கீழ்ப்படியாமையும் மரணத்தீர்ப்பும் அந்த உறவை துண்டித்தது. கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவன் ஏற்படுத்திய வழியைத்தவிர மீண்டும் அந்த உறவு சீர்ப்படுத்தப்பட முடியாது. ஜெபம் என்பது ஒரு ஆச்சரியமான சிலாக்கியம். இது பாவிகளுக்கானது அல்ல, மாறாக, பிதாவினால் நியமிக்கப்பட்ட இயேசு என்னும் மாபெரும் பரிந்து–பேசுகிறவரால் நீதிமானாக்கப்பட்டவர்களுக்கானதாகும்.

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு அளித்த மாதிரி ஜெபம் மிகவும் எளிமையானது. அது முற்றிலும் சுயநலமில்லாதது. "நான்" மற்றும் "எனக்கு" என்பதற்கு பதிலாக, தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகளாக உள்ள எந்த வகுப்பாரும் புரிந்துகொள்ளும்வகையில், "நாங்கள், நமக்கு, நம்முடைய" என உள்ளது. இது சுயநலமற்றதாக இருப்பதோடு, பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்காக ஏறெடுக்கப்படும் ஜெபமல்ல. "எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும் என்ற ஒரேயொரு விண்ணப்பம் மட்டுமே பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களில் எளிமையானதாக உய்த்துணர முடிகிறது. மேலும் குறிப்பாக இது ஆவிக்குரிய வகையில் போஷிக்கப்படுதலைக் குறிக்கிறது என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஜெபம் பரலோகப்பிதாவின் நாமம் அல்லது குணாதிசயங்களின் மகத்துவம் மற்றும் புனிதத்தன்மையை பயபக்தியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் விதமாக ஆரம்பிக்கிறது. அடுத்து உலகத்தில் தற்போது உள்ள பாவத்தின் நிலைமையை அறிக்கை செய்வதுடன், தேவன் அருளிய வாக்குத்தத்தமாகிய பூமியிலே நிறுவப்படப்போகும் இராஜ்யத்தின் மேல் வைக்கப்படும் விசுவாசத்தையும்அறிக்கை செய்கிறது. மேலும் 6000 வருட பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையானது வீழ்த்தப்பட்டு, இவ்வுலகின் அதிபதியாகிய சாத்தானும் கட்டப்படுவான் என்பதையும் அறிக்கை செய்கிறது(வெளி20:1–3)."உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக" என்ற வேண்டுதல் தேவனிடத்திலும், பாவத்தை நீக்கி நீதியான இராஜ்யத்தின் நிறுவுதலில் வைக்கும் விசுவாசத்தை மாத்திரமல்ல, அதைவிட இன்னும் அதிகமான அர்த்தமுடையதாகும். என்னவெனில், விண்ணப்பம் செய்கிறவர் தன் இருதயத்தில் தேவனிடத்திலும் அவருடைய நீதியின்மேலும் பட்சதாபம் உள்ளவராகவும், பாவம் மற்றும் மரணத்தின்மீது அநுதாபம் இல்லாதவராகவும் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்த விண்ணப்பம் என்னவெனில், உமது சித்தம் பரலோகத்திலே செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக" ஆகும். இது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமாகிய, தோல்வியடையாத இராஜ்யத்தின்மேல் வைக்கும் முழு நம்பிக்கையாகும். அந்த இராஜ்யத்தின்போது சாத்தான் கட்டப்படுவான். பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகை முடிவுக்கு வந்து, பூமியானது தேவனுடைய மகிமையை அறியும் அறிவாகிய வெளிச்சத்திற்குள் வரும். அப்போது இறுதியில் தேவனுடைய மகிமைக்கு முன்பாக முழங்கால் யாவும் முடங்கி, நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணுகிறவரைக்கும், துணிகரமாக எதிர்ப்பவர்களை அது அழித்துவிடும்.

மேலும் இது, இராஜ்யமானது பூமியை முழுஅளவில் மறுசீரமைப்பு ஏற்படுத்தி அதனுடைய முந்தைய ஏதேனின் நிலைமைக்கு மாற்றி, மனிதனை அவனுடைய ஆதி பரிபூரணமாகிய தன் சிருஷ்டிகரது சாயலுக்கு கொண்டுவரும் என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறதாயிருக்கிறது. அம்மாதிரியான நிலைமைகள் பூமியில் நிலவும்வரை, தேவசித்தமானது பரலோகத்திலே தற்போது இருப்பதுபோல பூலோகத்திலும் பரிபூரணமாக இருக்காது. மேலும் இன்னுமொரு கருத்து என்னவெனில், பாவமும் மரணமும் நீக்கப்படும்போது, முழு மனுக்குலமும், தற்போது தூதர்கள்போல, தேவனுடைய தயவைப்பெற்று மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். இதையே இயேசு பின்பு தெளிவாக கூறி உறுதிப்படுத்தும்போது,"இனி துக்கமில்லை, அலறுதலுமில்லை, மரணமுமில்லை, ஏனெனில் முந்தைய பாவம் மற்றும் மரணம் ஒழிந்துபோயின என்கிறார்– வெளி21:4.

அன்றன்றுள்ள ஆகாரம் தாரும் என்ற வேண்டுதல், நம்முடைய பூமிக்குரிய மற்றும் ஆவிக்குரிய வாழ்வாதாரமானது தேவனிடத்திலிருந்து வரவேண்டும்

என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கவேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும் எவ்வகையான உணவு என்று தெளிவாய்க் குறிப்பிடாதிருந்து தவறு செய்தால், நமக்கு பசியில்லை என்பதையும், விருப்பம் இல்லை என்பதையும் குறிக்கிறதோடு, தெய்வீக ஞானம் ஏற்பாடுசெய்யும் என்ற நம்பிக்கையும் இல்லாதிருப்பதைக் காட்டுகிறது.

நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலையில், "எங்கள் மீறுதல்களை எங்களுக்கு மன்னியும்" என்று ஏறெடுக்கும் ஜெபமானது ஆதி பாவத்தைக் குறிப்பதில்லை. ஏனெனில் அவர் நீதிமானாக்கப்பட்டபோது அந்த ஆக்கினையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டாயிற்று. பாவங்கள் அல்லது மீறுதல்கள் என்பது எல்லாரிடத்திலும் உள்ள உள்நோக்கமில்லா அபூரணங்களைக் குறிப்பதுடன், இயேசுவின் பின்னடியார்கள் அவைகளை மேற்கொள்ள போராடவேண்டும். நம்முடைய மாசு மற்றும் கறைகளுக்கான மன்னிப்பைப் பெற வேண்டும்போது, நாம் நமக்கு விரோதமாக பாவம் செய்தவர்களை பெருந்தன்மையோடு மன்னிக்கவேண்டும். இதுவும் தேவனோடுகூட உறவில் இருப்பதற்கு பொதுவான நிபந்தனைகளுக்கான நினைவூட்டல் ஆகும். தேவனுடைய ஆவியாகிய அன்பின் ஆவியை வளர்க்காமல், நாம் கிருபையில் வளரமுடியாது. மேலும் தேவனுடைய தயவாகிய சூரிய வெளிச்சத்தில் நிலைத்திருக்கமுடியாது. இந்த ஆவியானது, மற்றவர்களோடு சம்பந்தப்படும்போது காண்பிக்கின்ற பெருந்தன்மையான ஆவி அல்லது மன்னிக்கின்ற ஆவியாகும். விசேஷமாக இம்மாதிரியான தேவகிருபையின் இரக்கத்தை முன்மாதிரிகளாக வெளிப்படுத்த முயற்சிக்கிறவர்களிடம் தேவன் தம் தயவைத் தர தீர்மானமாயிருக்கிறார்.

"எங்களை சோதனைக்குட்படப் பண்ணாமல்" என்கிற வார்த்தை, நம்மைச்சுற்றிலும் இருக்கிற தீமையின் வல்லமைகளைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கவும், மேலும் புது சிருஷ்டிகளாக தெய்வீக உதவி இல்லாமல் இவைகளை நம்மால் வெற்றிகரமாக எதிர்த்து நிற்க இயலாது என்பது அடையாளப்படுத்துகிறது.

"தீமையினின்று எங்களை இரட்சியும்" என்பது சாத்தான் நம்முடைய மாபெரும் எதிராளி என்பதை அடையாளங்கண்டிருந்து. அவனை எதிர்த்துநிற்க நாம் எப்போதும் விழிப்புள்ளவர்களாக இருக்கும் அதேசமயம், நம்முடைய இயலாமையை உணர்ந்தவர்களாக, தெய்வீக உதவி நமக்குத் தேவை என்பதை உணரவேண்டும். "சாத்தானுடைய தந்திரங்கள் நமக்கு தெரியாதவைகள் அல்லவே"(2கொரிந்2:11). "மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடும் மாத்திரமல்ல, வானமண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளோடும் நமக்கு போராட்டம் உண்டு" – எபேசி6:12.

"தேடுங்கள், தட்டுங்கள், கேளுங்கள் – பெற்றுக்கொள்வீர்கள்"

இப்பாடத்தின் இறுதி வசனங்களில், ஜெபமானது வைராக்கியத்துடனும், வாஞ்சையுடனும் செய்யப்படவேண்டுமே தவிர, உயிரோட்டமில்லாத, வீண்வார்த்தைகளால் இருக்கக்கூடாது என இயேசு அறிவுறுத்துகிறார். இதை ஒரு உதாரணத்தின்மூலம் விளக்குகிறார். முதலில் தன் நண்பனாக இருந்தும், தான் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைத்த ஒரு மனிதனை குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் இறுதியாக தன் நண்பனுடைய வாஞ்சையுள்ள வேண்டுதலினால் தொடப்பட்டு உதவிசெய்தார் என பார்க்கிறோம். அதேபோல, தேவனுடைய இராஜ்யம் வரவும், அவருடைய சித்தம் செய்யப்படவும் ஜெபிக்கும்போது, அது நீண்டகாலமாக தாமதித்தாலும், நம்முடைய ஜெபங்கள் கேட்கப்படவில்லை என நினைக்கக்கூடாது. தேவனுடைய வாக்குத்தத்ததுக்கு இசைவானதாக நம்முடைய ஜெபமானது இருந்தபோதிலும், நம்முடைய ஜெபத்தினால் இராஜ்யம் வர துரிதப்படுத்தாவிட்டாலும், விசுவாசத்தின் மூலமாக நாம் ஒரு இளைப்பாறுதலின் ஆசீர்வாதத்திற்குள் நுழைந்து, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை தொடர்ந்து நம் மனதிற்கு கொண்டுவந்து, அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறுவதற்காக காத்திருக்கவேண்டும்.

தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நிஜமாகவே தர விரும்புவது பரிசுத்த ஆவியாகும். ஏனெனில் மாம்சீக பெலவீனங்களினால் நம்மில் ஒருவரும் நம்முடைய பரிபூரண போதகரைப்போன்று, முதலில் ஆவியினால் நிரப்பப்படமுடியாது. ஆனால் அவருடைய ஆவியினால் நிரப்பப்படும்பொருட்டு, தேவனிடத்தில் வரவிரும்புகிறவர்களாக, அவரோடு இசைவாய் இருக்க விரும்புகிறவர்களாக, அவருடைய குணாதிசயங்களுக்கு ஒத்தவர்களாக வர விரும்புகிறவர்கள், அவர்களுடைய தேடுதலினால் கிடைக்கப்பெற்றும், தட்டுவதினால் கதவு திறக்கப்பட்டும் இருக்கிறது.

நம்முடைய பரமபிதா நம்முடைய வேண்டுதல்களுக்கு மோசமான பதிலளிப்பார் எனவும் அச்சப்படக்கூடாது. ஒரு பூமிக்குரிய தந்தை, பசியில் இருக்கும் தன் குழந்தை அப்பம் கேட்டால் கல்லைத் தருவாரா ? மீனைக் கேட்டால் பாம்பைத் தருவாரா ?முட்டையைக் கேட்டால் தேளைத் தருவாரா ? நிச்சயமாக இல்லை. நம்மைவிட நம்முடைய பரலோகப்பிதா சிறந்தவர், இரக்கமுள்ளவர், அதிக நீதி மற்றும் அன்புள்ளவர் என்றும் அறியவேண்டும். அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இயேசுவின் சீஷராகி, வாஞ்சையோடு தேடுகிறவர்களுக்கு, தம்முடைய நன்மையான ஈவுகளை, பரிசுத்தஆவியை தருவதில் மிகவும் களிகூறுகிறவராயிருக்கிறார்.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com